

Söndag 28 augusti 2022 Årgång 2
11:e SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Tro och liv

I söndagens evangelium ger Jesus oss en liknelse. Det är en bild, för att vi skall förstå.

Liknelsen handlar om två söner. Vi kan tänka oss att de var en rik mans söner. Rimligen var det ett fåtal israeler som ägde en vingård.

Genom den här liknelsen ställer Jesus en fråga till de överstepräster och folkets äldste som var närvarande, alltså till ledarskiktet i israelers folk.

Båda sönerna var uppenbart ovilliga till att arbeta. Vi tar och läser söndagens evangelietext, som klargör deras ovillighet:

Matt 21:28-31 »Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.' Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?« De svarade: »Den förste.« Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike.

Varför avslutar Jesus med ett fördömande? Det får vi veta, genom att ta del av liknelsens avslutande vers, ej medtagen i dagens evangelium. Jag börjar med att repetera sista meningen:

*Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. **Vers 32:** Johannes kom, och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.*

Stenhårda hjärtan och sinnen, modell: ” ... Jag har inte gjort fel. ... Jag behöver inte ångra mig ...” Prestigen dolde effektivt deras egen belägenhet.

Tullindrivarna - som hade låtit sig anställas av ockupationsmakten och kvinnorna som tvingats ut på gatan - var människor, som inte såg någon annan möjlighet till försörjning. De hade ingen prestige att försvara, de visste om sin belägenhet!

Vår prestige är lömskare än vad vi först anar. Ingen av oss vill ”tappa ansiktet” inför andra människor. Det värsta är att vi inte vill tappa ansiktet inför oss själva! Sannolikt är jämförelsen ”... jag är minsann inte sämre än någon annan ...” den farligaste. Den cementerar vår ovillighet till självinsikt, den ger oss hjärtan av sten. Sådan var en av förbrytarna bredvid Jesus på korset.

Om du eller jag för ett ögonblick släpper prestigen och ser på våra liv, så är ondskan framme och påstår att det är kört. Hans bästa verktyg är hopplöshet och förtvivlan, för de speglar hans belägenhet.

Även om det kostar på att krossa vår egen prestige, så har du och jag samma möjlighet som den andre förbrytaren. Vi läser hela sammanhanget:

Luk 23:39-43 Den ene av förbrytarna som hängde där smädade honom och sade: »Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss.« Men då tillrättavisade honom den andre: »Är du inte ens rädd för Gud, du som har fått samma straff? Vi har dömts med rätta, vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont.« Och han sade: »Jesus, tänk på mig när du kommer med ditt rike.« Jesus svarade: »Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i paradiset.«

Summering:

Släpp prestigen! Oavsett hur illa vår personliga belägenhet är: Så länge vi lever, andas och är uppriktiga, så är det inte kört.